

Между тѣмъ Българамъ дотѣгнало чакати за
 мои трудове, и, за това ми писахъ като ми молѣ-
 ха да продължавамъ надъ трудове си. Защо ста-
 рание на тия Българе е безкорыстно, кои глѣ-
 датъ само за полза на свои съотечественици,
 кое имъ прави честь; и защо писма имъ отчасти
 принадлежатъ къмъ зараждане писменности имъ,
 то ще приведа изъ тѣхъ нѣкои си мѣста:

Одесса 1836 год. Маѣ 22-го числа.

Милостивыи Господарю

Юрій Ивановичъ.

« . . . И искренно желаемъ, да бы онова (на-
 « ше пріятелство послужило къмъ взаимно ны у-
 « доволствие; защо вы ся трудите надъ Исто-
 « ріѣхъ нашего народа, кой е толко сроденъ и
 « ближенъ ; ако и да сме отъ малки ос-
 « тавили наше отечество (градъ Габрово) и
 « малко помнимъ языка си, като ся занимаваме
 « съ търговство въ Россіѣ; нъ при сичко това
 « считамъ за священная дѣлжность да обычами
 « свои си, като послужиме споредъ сила ны за
 « основаніе образованя народаны. По тоѣ край
 « разсудихме за добро да нарядимъ въ Габрово
 « едно народно училище, като поощримъ къмъ
 « това и други ны съотечественици, на кой
 « предметъ е преведена Ланкастерская метода,